

Hayal Kırıklıkları

– Zeynep İlten · 20 Nisan 2011

Ölüm oyunun oynuyoruz seninle.
Arkam karanlık, soğuk, korkutucu...
Önüm sen, hayaller, yeni başlangıçlar...
Ne tarafı seçsem hayal kırıklığı.

Güvensem, elimi uzatsam
Yine düşer miyim cehennem sıcağına?
Kendi hayallerimin enkazında yok oluyorum.
Sanırım artık karanlığıma daha çok güveniyorum.

Oysa elinden şekeri alınmış çocuk misali,
Masum ve içtendi sana haykırırlarım.
Bu gidiş gelişlerle zamansız,
Beni yine esir aldı yersiz umutlarım.

Güvensem, kalbimin kapılarını açsam
Üşür müyüm bu ayazda beklerken seni?
Bu soğuk iyi, göçük altındayken uyuşturdu beni.
Sanırım artık yalnızlığıma daha çok güveniyorum.